

שבת פרשת תצוה
שבת זכור
 ו"א אדר תשפ"ג
 גיליון מס' 56
 מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

מעלות
מרוח ישיבת מעלות
לשולחן השבת
 עלון שבועי לבוגרי הישיבה
תחום בוגרים

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע" ראש הישיבה

של ה"משחית", אך זה לא פשוט. היו שם אנשים שהיו מוכנים להשחית את ארץ ישראל ואת עם ישראל באופן שהיה קרוב ל"שנאת ישראל וארץ ישראל", וכפי שהרב קוק כבר הבין לפני למעלה ממאה שנה "על פי הניסיון" - שאם "כוחות טובים וכל מי שנקודת יראת שמים אמיתית בוערת בלבבו" לא יבואו להיות שותפים בבניית המהלכים של תחיית האומה בארץ ישראל - "אין די באר גדול האסון".

אנו בוטחים בה' שהכל יהיה לטובה, אבל בינתיים כבר כמה פעמים איחרנו את המועד ועזבו את שעת הכושר בהנהגת המדינה. עמדו רבנים וראשי קהילות והתבוננו מהצד לראות מה יצא מהציונות ובניית היישוב בארץ ישראל.

אך יש כאן בכל זאת מהלך אלוקי שלא מגיע סתם כך. בספר "לשם שבו ואחלמה" מבאר את הנהגת ה' בעניינים שכאלו ("שערי הלשם" א', סימן ט"ו, פ"א):

"כמ"ש בספר יצירה פ"ב: 'אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע'. ושניהם הם מצד הגבורות. והאמת הוא כי הרעה הוא שבת הטובה והנגע הוא סבת הענג. כי על ידי הרעה יוצאים מציאת הגבורות על מציאותם היותר אפשרי שבהם... כי מתכונת הטובה הוא לבטל את עצמו ולהסתכל על זולתו להתקרב אליו, אבל תכונת הרע הוא להיפך... כי רק זוה הם מתגלים ויוצאים בכל תוקפם באין מונע. ואחר שיצאו ונעשו על תכלית מציאותם על ידי הרעה אז כאשר נמשך בהם אור החסד הנה מתמתקים ומתבסמים כי מתייחדים עם החסדים בתכלית היחוד".

יש להפוך את המרירות למתיקות באופן שהסדר הוא "עַתְּ צָרָה הַיָּא לְעֵקֶב וּמִמָּנָה יִגְשַׁע" (ירמיהו ל', ז'). כיצד הופכים מר למתוק? עלינו קודם כל להבין את התהליכים האלוקיים. עצם ההבנה היא כבר סוג של מתיקות. כפי שאומר הגר"א (קול התור פ"א) "ורבינו כותב הרבה שהגאולה תלויה בלימוד תורת הפנימיות ועל ידי זה תתגלה קמעא קמעא תורת משיח צדקנו והיא תורת ארץ ישראל סוד 'זוהב הארץ ההיא טוב'".

בנוסף, עלינו להכיר טובה על מסירות הנפש של הציבור שבנה את המדינה, בזמן שאחרים עמדו מהצד. וכן נדרשת רגישות ועשיית השינויים באופן יותר איטי. הענין של הקמעא קמעא הוא ענין מובנה בגאולת ישראל. הדרך להעמקת עניינים אלו היא על ידי לימוד פנימיות התורה המביא לחיזוק נשמת האומה ומחזק את הצד הטוב. כך נתחזק באהבת ישראל ובמבט של חסד לכל עם ישראל ואף לאלה שלצערנו "שבורים את הכלים".

מתוך שיעור שניתן ביום רביעי האחרון. השיעור המלא יעלה לאתר הישיבה בקרוב בע"ה.

פרשיית השבועות האחרונים דורשת התייחסות. בפרשתנו ישנו רעיון של רבי צדוק הכהן מלובלין על הפסוק (משלי כ"ז, ט'): 'שִׁמּוֹן וְקַטְרֶת יִשְׁמַח לֵב וּמִמֶּקֶךָ יִרְעוּ כִשְׁהוּא נוֹתָן לוֹ עֵצָה טוֹבָה. אֲךָ תַחִילַת הַפְּסוּק קָשׁוּר לַפְּרִשְׁת תְּצוּוּה הַמַּתְחִילָה בַעֲנִין הַשְּׂמֹן (שמות כ"ז, כ'): 'וַיִּקְחוּ אֵלָיוּ שִׁמּוֹן וַיִּתְּן יְדֵי קָתִית לְמֵאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד' ומסתיימת בענין הקטורת (שמות ל', ז'): 'וְהִקְטִיר עֲלָיו אֶהְיֶה קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרֶךָ בְּבִקְרֶךָ'.
 בזהר הקדוש (הקדמה, דף ע"ח) מובא שמי שראוי לשבת בהיכלו של משיח, הוא מי שידע להפוך חושך לאור ומר למתוק. זה מה שעושים השמן והקטורת. עם השמן מאירים את מנורת המקדש, ובקטורת יש את החלבנה שריחה רע, אך יחד עם שאר סממני הקטורת עולה ממנה ריח ניהוח לה'. אלו התכונות שצריך בשביל לחיות בדורנו, בימות המשיח.

אנחנו נמצאים בימים לא פשוטים של שבירת כלים (במובן הפשוט ולא ה"פנימי"). אנשים בעם ישראל מרגישים ש"לוקחים להם את המדינה" שבנו, ומוכנים לשבור את הכלים כדי שהחלטות הממשלה לא יתממשו.

ישנה איגרת של הרב קוק המרעידה את נימי נפש קוראיה. הרב כותב לאנשי אשכנז בפרנקפורט בנושא החשיבות להגעה לארץ בשנת תרס"ח - לפני למעלה ממאה שנה (אגרות הראי"ה א, קמ"ד):

"ואתה אדוני אתכבד להחידעך, כי זה לי זמן הגון אשר בחנתי דרכי, ואדע נאמנה שכל תקות ישוב ארץ ישראל, וכל תקות הצמחת קרן ישועה לישראל מציון, תלויה היא בנקודה אדירה זאת, שיאספו אלינו כחות טובים, לעסוק בבנין הרוחני והחמרי של ארץ ישראל... וכל מי שנקודת יראת שמים אמיתית בוערת בלבבו, לא יוכל להיות שיתעלם מלבא לעזרת ד' ועמו. **אל נא נאחר את המועד**, אל נא נתן את הרומסים לרמוס כל היונקים, שרשי צמח-ד' העולים על אדמת הקודש... אם נעזוב את שעת הכושר, של התחלת התפתחות הישוב, והחלישות הגופנית והרוחנית וחסרון אמצעי המלחמה יבאו עד מרום קצם אצל שלומי אמונים שבארץ ישראל, והידי הרמה המחומשת בהפקרות דרכי הגויים, באין זכר לקדושת ישראל באמת, המחפה את חרסיה בסיגים של לאומיות מזויפת בגורגרים של היסטוריה ושל חבת השפה, המלבישה את החיים צורה ישראלית מבחוץ במקום שהפנים כולו הוא אינו יהודי, **העומד להיות נהפך למשחית ולמפלצת, ולסוף גם כן לשנאת ישראל וארץ ישראל**, כאשר כבר נוכחנו על פי הניסיון - היד הטמאה הזאת שתגבר, אז אין די באר גדול האסון. אבל בד' בטחתי, שלא יתן למוט רגלנו".

פעם חשבתי שהשיא של ה"משחית והמפלצת" היה בצורה שבה הנוחו את החיילים לפעול בגירוש יהודי גוש קטיף מביתם. גם הצורה החיצונית שהלבישו את החיילים שידרה מסר כזה. אנחנו מקווים שאנחנו אחרי השיא

פינת הילדים

חשינות חיפוש בפרשה וברשי"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חוצים כלאווה הכא...

3. מהו פירוש המילה "מילואים"?

2. מה הופך את בגדי הכהנים לקודש?

1. כמה פעמים מוזכרת המילה "ואתה" ב"ראשון" של הפרשה?

"האנשים הללו כולם חדשנים, חלוצים, פורצי דרך, אנשים שניסחו רעיונות חדשים, יצרו צורות ביטוי חדשות, עשו דברים שאיש לא עשה כמותם קודם. הם שברו את התבנית. הם שינו את הנוף. הם זינקו אל הלא נודע. אך חיי היומיום שלהם היו ההפך מכך: שגרתיים עד כדי טקסיות.

'אֶת הַכֶּבֶשׂ אָחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּיוֹ הָעֶרְבָיִם'"

